

Mẹ Nhân Loại

ĐK. Ma - ri - a ngày xa xưa ấy, đôi hoang liêu bóng mây nhạt

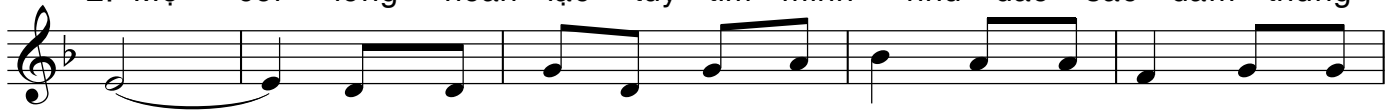

chiều, đứng tiêu điều, xót xa nhiều Thánh Giá chiều theo xác con yêu.

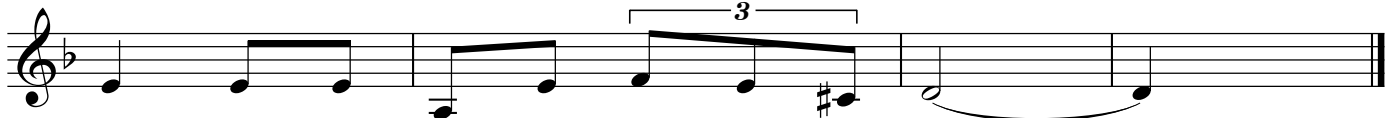
1. Mẹ đứng nhìn nhân loại ôi con người đang hấp hối giữa tội

2. Mẹ cõi lòng hoan lạc tuy tim mình như dao sắc đâm thủng

nhơ. Mẹ nhìn lên bàn tay Thánh Giá chung tâm hồn, chung đau

sâu. Trời chiều nay từng mây u ám, nhưng tim Mẹ luôn hy

buồn, bên con mình cứu rỗi cho cuộc đời.

vọng, trên gian trần đã sáng muôn hồn người.